

[Poul Hansen (Svendborg).]

lokale Porto kunde nedsættes i Forhold til det, der foreslaas her.

Det samme gælder Tryksager. Her bortfalder ogsaa den billige Lokalporto, det gør den ogsaa paa andre Omraader, foruden at der finder en kraftig Forhøjelse Sted, og paa dette Omraade bevirker det, at Stigningen paa en lokal Tryksag bliver 100 pCt., og her er Spørgsmaalet, om det er rimeligt. Om Pakkeporto, Postoprævningsne og Inkassationer skal jeg ikke sige noget videre. Jeg synes, det ser temmelig rimeligt og velbegrunder ud, men jeg vil føje til, at jeg gaar ud fra, at den særlige Nærzoneordning for Pakker med de billige Takster bibeholdes. Det vil jeg gerne have Svar paa.

Avisporto sættes ligeledes klækkeligt op, mindst for Dagblade, mest for andre Aviser, herunder de i vort Land saa talrige Fagblade, der opfylder en stor Mission som Bindeled og Oplysningsmiddel for de forskellige Brancher og Fag. Begrundelsen skulde være den, at Udbringelsen af Uge- og Maanedblade giver større Vanskeligheder end Udbringelsen af Dagblade. Det skal jeg ikke benægte, men der betales i Forvejen et Tillæg for denne ekstra Ulejlighed, og det synes mig lidet rimeligt, at man nu gør denne Forskel i Taksten endnu større, og det gør man ved Forslaget. Der er et enkelt Fagblad, for hvilket denne Forhøjelse vil andrage 30 000 Kr. aarligt; det drejer sig om Arbejdsmandenes Fagblad, det har man givet mig Oplysning om. Jeg er sikker paa, at Postvæsenet ved en Forhandling med Udgifterne af de forskellige Fagblade kunde faa en rent forretningsmæssig Aftale, saa der ved Udsendelse af de forskellige Blade paa forskellige Datoer jævnt fordelt over det meste af Maanedene kunde skabes bedre Arbejdskaar for Postvæsenet, de bedre Arbejdskaar, jeg forstaar det er man tilstræber. Det ser jeg i hvert Fald gerne indført i Stedet for de store ekstra Forhøjelser for denne Kategori. I det hele taget synes jeg, at man bør være noget forsigtig med at bebyrde baade disse Blade og for øvrigt ogsaa Dagbladene mere end nødvendigt. De udfylder trods alt en Kulturmission, som vi alle nødigt vil undvære.

De andre Bestemmelser paa dette Omraade synes jeg, der er en vis Rimelighed i, bl. a. dette, at man kræver Bemyndigelse til at fastsætte Kaarene, om jeg saa maa sige, for Aviser, der kun bruger Postvæsenet af Nød og Betyrk i Perioder, hvor Postvæsenet har de samme Vanskeligheder.

Saa er der en Takst, som det er Menin-

gen at forhøje ved Anordning. Det gælder Postgiro og ogsaa Telefon og Telegram. Det skal indbringe 4,4 Mill. Kr., men hvor meget det er for de enkelte Takster, kan vi ikke regne ud, det fremgaar ikke af Lovforslaget, der er kun nævnt Totalsummen.

Jeg vil blot om en enkelt sige, at jeg kan forsikre for, at en lille Forhøjelse af Telefontaksterne vil ikke vække større Opmærksomhed, hvis den højtærede Minister samtidig kunde sørge for, at man kunde opnaa Forbindelse med Abonnenterne Landet over uden Betaling for Ekspres-, II- og Lynsamtaler, for saa vilde Abonnenterne spare Penge i Stedet for at faa Udgiften forhøjet. Det kan vi Rigsdagsmænd tale med om, naar vi ringer hjem og skal tale med dem derhjemme en Gang imellem. En Forhøjelse maa derfor efter min Mening følges af en hurtig Udvidelse af vort Telefonsystem, saa man igen kan komme ind i normale Forhold. Saa længe saa at sige enhver Provinssamtale maa ske ekspres, om ikke paa en endnu dyrere Maade, hvis man skal kunne gøre sig Haab om at faa den igennem i rimelig Tid, inden for Forretningstiden, betales der vistnok rigelig for Telefonsamtaler i dette Land. Det maa være en god Forretning. Derfor kan jeg tænke mig, at vi ventede med denne Forhøjelse, til de normale Tilstande igen var etableret.

Som jeg indledede med at sige, er vort Parti villigt til at skaffe Dækning for Udgiftsstigningen, men vi anser det paa Grund af det anførte for nødvendigt at se nærmere paa Forslaget i et Udvalg.

Johs. Larsen: Det er syvende Gang siden 1919, at dette høje Ting faar forelagt et Forslag til Ændring af Postloven, og man behøver ikke at være meget Spaamand for at forudsige, at det ikke bliver syvende og sidste Gang.

De Forandringer, der er sket i Aarenes Løb, har i alt væsentligt drejet sig om Takstændringer, og ogsaa det foreliggende Lovforslag koncentrerer sig om dette Spørgsmaal. Naar den højtærede Minister for offentlige Arbejder har set sig foranlediget til at forelægge Forslag om Takstforhøjelser, maa det sikkert ses paa Baggrund af den Stigning i Lønningsudgifter, som nu finder Sted, og det anerkendes ogsaa fra alle Sider, at det er nødvendigt at søge Kompensation for de stigende Udgifter til Lønninger. Det giver mig Anledning til at fremsætte som et almindeligt Synspunkt, at den Stigning i Løn-niveauet, der nu finder Sted, før eller senere maa give sig Udtryk i stigende Varepriser og